

Sitter just nu i fiendens näste och äter en liten bit kinamat, helt utpumpad, efter en fantastisk laginsats. Samtal och SMS dräller in från när och fjärran! T.o.m. servitören dunkar mig i ryggen och gratulerar! 😊

Nåja, kanske det inte var riktigt så, men vi tar det från början....

Visst, vi vet om att vi har ett väldigt bra lag varför jag ändå var rätt hoppfull, men hur skulle vårt lag sättas upp? Att Curt skulle sitta på bord ett, var jag övertygad om varför Daniel fick uppdraget att sätta på sig solglasögon och skygglappar. Fullt fokus på brädet och bara flytta en pjäs i taget lite, lite längre fram. Så fort han försökte resa sig upp var jag där och bara pressade ned honom på stolen igen. Fokus, skrek jag i örat! Och framåt!

Själv har jag nog aldrig sprungit så mycket under ett parti som idag. Jag insåg ganska snabbt att om vi skulle vinna matchen behövdes det ständig sekundering. Ett tag kändes det som om jag skulle kunna spela simultan på alla bräderna samtidigt, eftersom jag behövde göra ställningsbedömningar inför det som strax skulle börja hända.

Tur att jag har fem barnbarn, så jag var rätt förberedd på när barnen en efter en kom och frågade: Pappa, får jag ta remi?

Nej, kära barn, spela vidare ett tag till!

Om han får ta remi, får jag också ta remi, annars är jag inte längre med och leker.

Sitt still! Ingen får ta remi innan jag säger till, så våga inte gå ifrån matbordet förrän du spelat färdigt. Så höll det på!

Jag skakade därför snarast hand med min motståndare, för att kunna prioritera på rätt saker. 0,5-0,5.

Under tiden hade Daniel lytt mitt råd och satt och gnolade på låtarna från Melodifestivalen, varför Curt inte stod ut, utan valde att lämna bordet. 1,5-0,5.

Rickard å sin sida hade fått i uppdrag att göra oss rika, via Europatipset. Naturligtvis tog det kraft, eftersom kraven från oss andra var stora. Hans parti å sin sida liknade mer och mer en tjuvfäktningsarena, men vem var tjuren? Båda viftade med röda skynken när vi alla plötsligt hörde Daniel sitta och gnola högt för sig själv. Samtidigt försökte Rickard fokusera på ett genombrott men tappade för ett ögonblick koncentrationen, när han hörde skrålandet. Det var motståndaren som var tjuren och hornen borrar sig djupt in i Rickards sida, varför det blev en blodig avrättning. Vi andra led med Rickard, men efter ett plåster plus att vi blåste på såret är han redo igen för nästa match. 1,5-1,5.

Om jag tvingas att välja mellan att åka Flume Rider eller titta på Simons parti, en gång till, väljer jag Flume Rider. För då kommer jag behöva hålla fast mig krampaktigt och aldrig få chansen till att bita av naglarna ända ned till knogarna. Lika illamående blir det ändå utav allt gungande.

Så när Hans valde att sluta stängas och ville ta remi var jag så yr att jag bara mumlade något som säkerligen lät som ett grymtande okej. 2-2.

Kvar har vi då Simon, som jag inte vågade titta på, Erik med en komplicerad ställning med en bonde mer, Lars-Göran som närmade sig slutspel med en liten fördel och Fredrik som blixtkallats som svart på sista bordet. Visst, Fredriks parti såg ut som remi, men det är en sak vad det ser ut som och en annan vad det blir. Trångt var det i alla fall.

Lars-Göran, som bestämt sig för att bli lagets bästa poängplockare, gjorde ingen besviken så fort det närmade sig slutspel. Det är egentligen märkligt att ju färre pjäser som finns kvar, desto svårare blir det för en del att spela schack. Så när motståndaren började gunga tog Lars-Göran fram sina Zeke Varg talanger och bara blåste till en gång. Tack för det och 3-2.

Nu ville Erik, ta remi, men jag körde på med nej, nej, nej. Bara spela, gör inga misstag och förbli odödlig... hur lätt är det?

Från att ha blåst full orkanstyrka hos Simon blev det plötsligt lä. Där satt han ute i en liten jolle och bara skvalpade runt på stora havet. Turligt nog var det likadant för Kim, varför de enades om att hjälpas åt och ro iland. 3,5-2,5.

Om det var lä hos Simon, så hade vindarna plötsligt vänt hos både Fredrik och Erik. Den ena efter den andra vågen slog upp mot relingen hos Fredrik. Och där stod han bara med ett paraply och försökte stoppa flödet. Motståndaren som tidigare hade sett hur Zeke Varg blåste omkull en lagmedlem, försökte göra detsamma mot Fredrik. Men hur han än pustade och stånkade blev det inte mer än att Fredrik stabilt kunde stå kvar med sin kung och leka trafikpolis med handen uppe som stopp. Motståndaren såg handen varför han snabbt grävde ned sin stridsyxha för att inte bli inburad. 4-3.

Kvar var nu Erik. TidsnödsErik. 😊 Som ändå spelade riktigt bra med de få sekunderna kvar. Han ledde ju med bonde, varför det ändå kändes rätt bra, även om motståndaren Lars hade lite aktiva pjäser. Bra, Erik, byt ned. Ja, fortsatt att byta ned. Plötsligt var det bara en springare var och fem mot fyra bönder kvar, eller? I samband med sista bytet roffade Lars åt sig en bonde. Okej, då! Men det var ju ändå lika materiell ställning och garanterad remi. Va! Vad hände? Lars kung stod plötsligt mitt på brädet som en kejsare och två till bönder försvann snabbare än kvickt för Erik. Vi leder med 4-3, Erik har stått bra med bonde över och så är han plötsligt två bönder under. Men det är i dessa stunder som det är så härligt att se rufflaren komma fram. Lite snirklande med kungen, finta vänster, finta höger och sedan PANG ett pjäsoffer. Halva publiken svimmade och vår halva jublade, men bara inom oss. Det gällde att visa god sportsmannaanda. 4,5-3,5.

Plötsligt har vi chansen att vinna serien. Tack boys och väl mött den 24 mars borta mot Jönköping!

😊

Lagledaren Lennart